

“Χριστός Ανέστη! Αληθώς Ανέστη! Σε αυτές τις τέσσερις ιερές λέξεις στηρίζεται όλη η Ορθόδοξη πίστη μας”

/ [Γνώμες](#)

Μοναχός Αρσένιος Σκήτη Κουτλουμουσίου Αγίου Όρους

Χριστός Ανέστη! Αληθώς Ανέστη! Σε αυτές τις τέσσερις ιερές λέξεις στηρίζεται όλη η Ορθόδοξη πίστη μας. Σε αυτές στηρίζονται οι Απόστολοι του Χριστού. Σε αυτές στηρίζονται οι Επτά Αγίες και Οικουμενικές Σύνοδοι. Γενικά, σε αυτές στηρίζονται πάντες οι Άγιοι και οι πιστοί της Ορθοδόξου Εκκλησίας. Μόνο το γεγονός της Αναστάσεως όρισε η Αγία μας Εκκλησία, να το ομολογούμε με αυτές τις αναστάσιμες λέξεις. Σε καμία άλλη εορτή, δεν εκφραζόμαστε κατά αυτόν τον τρόπο. Συμβαίνει αυτό, διότι είναι αναγκαία η ομολογία της Αναστάσεως του Κυρίου, αφού η συκοφαντία και η παραπλάνηση εκ μέρους των Ιουδαίων, καλά κρατεί μέχρι σήμερα. Την συκοφαντία μας την αποκαλύπτει ο Ευαγγελιστής Ματθαίος λέγοντας: «και συναχθέντες μετά των πρεσβυτέρων συμβούλιόν τε λαβόντες αργύρια ικανά έδωκαν τοις στρατιώταις λέγοντες· είπατε ότι οι μαθηταί αυτού νυκτός ελθόντες έκλεψαν αυτόν ημών κοιμωμένων. και εάν ακουσθή τούτο επί του ηγεμόνος, ημείς πείσομεν αυτόν και υμάς αμερίμνους ποιήσομεν. οι δε

λαβόντες τα αργύρια εποίησαν ως εδιδάχθησαν. και διεφημίσθη ο λόγος ούτος παρά 'Ιουδαίοις μέχρι της σήμερον.» [1].

Εδώ, θαυμάζουμε την απάτη των Ιουδαίων, σε όλο της το μεγαλείο! όταν ζούσε ανάμεσά τους ο Ιησούς Χριστός και θαυματουργούσε, αυτοί έπειθαν τον όχλο, ότι τα θαύματα γίνονταν με την δύναμη του βεελζεβούλ! Τώρα, προσπαθούν πάλι με τον ίδιο τρόπο, να πείσουν τον όχλο, όλης της ανθρωπότητας, πως ο Χριστός δεν Ανέστη, αλλά εκλάπη από τους Μαθητές Του! Έτσι λοιπόν, διαφημίζεται καλά μέχρι σήμερα, αυτή η απάτη των Ιουδαίων, ότι ο Χριστός εκλάπη από τους Μαθητές Του. Από ποιους Μαθητές Του; Έντεκα είχαν μείνει και ήταν όλοι τους τρομερά αδύναμοι και εξαντλημένοι από την νηστεία και την αγρυπνία, αφού τους άρπαξαν τον Νυμφίο που τους έτρεφε, με πίστη, χαρά και ελπίδα.

Αλήθεια, πως θα μπορούσαν αυτοί οι αδύναμοι και κατατρεγμένοι από όλους, να κλέψουν το σώμα του Κυρίου τους; Πως θα τολμούσαν να πήγαιναν εκεί, στον φοβερό αυτό τόπο, που φυλαγόταν με πολύ προσοχή, από οπλισμένους σαν αστακούς στρατιώτες του Πιλάτου; Πως θα άνοιγαν τον τάφο, αυτοί οι αδύναμοι, που δεν είχαν στα χέρια τους ούτε ένα σκαλιστήρι; Πως θα μετακινούσαν τον λίθο του μνήματος, αφού έπρεπε να χρησιμοποιήσουν ικανά εκρηκτικά για να κομματιασθεί; Ω! πόσο γελοιοποιούνται ο Ιουδαίοι και οι ομόφρονές τους, όταν λένε τέτοιες ανόητες απάτες! Απίστευτη είναι όντως, η πονηρία των Ιουδαίων. Την Ανάσταση του Λαζάρου, δεν μπορούσαν να την συκοφαντήσουν κι έτσι αναγκαστικά την πίστευσαν, όμως χωρίς καν να τους ωφελήσει αυτή η πίστη. Αντιθέτως, έγιναν χειρότεροι, αφού πήραν την απόφαση να σκοτώσουν μαζί με τον Χριστό και τον Λάζαρο!

Επειδή ο Λάζαρος γινόταν περισσότερο η αιτία να ακολουθούν τον Χριστό ο όχλος των Ιουδαίων. Ω Ιουδαίοι, που είστε πάντα αχόρταγοι στο να πράττετε το κακό! Στον Γολγοθά, όταν τον Χριστό τον είχατε σταυρώσει, λέγατε: «ει βασιλεύς 'Ισραήλ εστι, καταβάτω νυν από του σταυρού και πιστεύσομεν επ' αυτώ.» [2]. Εδώ, η Ανάσταση του Λαζάρου, δεν σας συγκίνησε; Δεν τον ανέστησε ο Βασιλεύς του Ισραήλ; Γιατί, θέλετε να σκοτώσετε τον Χριστό και τον Λάζαρο; Κι αν σας έκανε την χάρη ο Βασιλεύς του Ισραήλ και κατέβαινε από τον Σταυρό, δεν θα τον ξανασταυρώνατε με περισσότερη κακία;

Όντως, αγαπητοί μου, ανερμήνευτη είναι η κακία των Ιουδαίων. Νομίζω, πως ξεπερνούν ακόμη κι αυτόν τον σατανά στην κακία. Διότι, ο σατανάς, πιστεύει και φρίττει στην Ανάσταση του Χριστού. Πιστεύει, ο σατανάς, στον Σταυρό του Χριστού και τρέμει από τον φόβο του στην θέα του. Ενώ, οι Ιουδαίοι και την Ανάσταση απορρίπτουν και τον Σταυρό υβρίζουν και βεβηλώνουν. Όμως εμείς, με

την χάρη του Κυρίου μας, εφόσον μας διατηρήσει «σώας τας φρένας» μας, πάντα
θα ομολογούμε τις πολυπόθητες ιερές λέξεις: Χριστός Ανέστη! Αληθώς Ανέστη!